

Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt man kan gaa med til at nedsætte Lønnen, har jeg i Gaar med tørre Tal gjort Rede for, hvorledes Skotøjsarbejdernes Løn er. Den er nu 76 Kr. om Ugen. Jeg har stillet op, hvad det koster at leve, og jeg har sagt, at der bliver 4 Ø. at solde for, det kan dog vist ikke siges at være for meget. Saa kan man sige: Ja, men de havde saa og saa meget eller saa og saa lidt i 1914. Ja, men hvem siger, at det, de havde i 1914, var tilstrækkeligt til at leve nogenlunde anstændigt for? Hvorfor gaar man ikke langt længere tilbage? Hvorfor gaar man ikke tilbage til den Tid, da jeg som Svend kom her til Byen og maatte arbejde for 14—15 Kr. om Ugen? Man kunde lige saa godt tage et saadant Tal og sige: Det skal vi gaa tilbage til for at holde Industrien oppe. Det er Talemaader og ikke andet. Derfor kan jeg fremdeles ikke erkende, at det skulde være Arbejdernes Skyld, hvis der efter dette skulde gaa noget i Stykker for Skotøjsindustrien. Skylden og Ansvarer derfor lægger jeg helt og fuldt paa Regeringen og de Partier, som vedtager det foreliggende Lovforslag.

Tvede: Som jeg udtalte ved denne Sags første Behandling, vil vi, hvis Lovforslaget ikke vedtages, stille de to Industrier overfor overordentlig vanskelige Forhold, thi i saa Fald vil jo ethvert Værn falde bort for dem, og jeg skulde dog tro, at der gennem det Indhold, dette Lovforslag har, gives de interesserede Parter en saadan hjælpende Haand, at de vil kunne imødegaa den Konkurrence, der vil komme udefra. Der gives bl. a. foreløbig en 3 Maaneders Respit, hvori der — uden at der i den Tid stilles Krav — kan forhandles mellem Arbejdsgivere og Arbejdere om at faa Forholdene tilrettelagt for den kommende Tid, og jeg anser det for at være af overordentlig Betydning, om det lykkes. Foraarssæsonen vil jo være dækket med de 3 første Maaneder, og det betydelige Arbejde, der i Regelen er paa Skotøjsfabrikkerne ved Leveringerne til Efteraaret, vil være dækket ved de følgende 3 Maaneder. Jeg tror derfor ikke, at det ærede 12te landstingsvalgte Medlem (Carl F. Madsen) skal tage saa bestemt Afstand fra, at man skulde søge at forhandle sig til Rette.

Det ærede Medlem talte om, at Arbejderne skulde ikke sige sig fra de Goder, de har opnaaet, men jeg tillader mig at spørge: Dersom vi nu fulgte den Anvis-

ning, der er givet af det radikale Venstre og Socialdemokraterne, og forkastede Lovforslaget, vilde de saa kunne opretholde de opnaaede Goder? Ja, de kunde faa Ferie, maaske paa ubegrænset Tid, idet Virksomhederne saa vilde standse, men det er dog ikke Formaalet. Formaalet er jo dog for os alle sammen, at vi hver især skal bestille noget, og det kan kun opnaas ved, at man søger at tilrettelægge Forholdene saaledes, at man overfor den Konkurrence, der er, kan komme til at arbejde til saadanne Priser, at man derigennem kan optage Konkurrencen. Jeg har ikke arbejdet paa en Skotøjsfabrik, men jeg har været i anden Virksomhed. Jeg har arbejdet som Murersvend paa Murestilladset; jeg arbejdede den Gang baade 11 og 12 Timer, og jeg maa sige, at det bekom mig saamænd meget godt. Nu er Tiderne jo forandrede, og der skal arbejdes mindre, men der er et meget langt Spring fra at arbejde 12 Timer til at arbejde 8—9—9½ Time. Eventuelt behøver man jo heller ikke at gaa bort fra de 8 Timer, naar man reducerer Betalingen i Forhold til den Tid, der arbejdes. Jeg ved egentlig ikke, hvad man ønsker fra radikal og socialdemokratisk Side. Importreguleringen vilde, saa vidt jeg har forstaaet, det radikale Venstre ikke være med til, naar ikke alle Partier gik med til den, og Regeringspartiet, Partiet Venstre, har jo sagt, at de ikke kan være med til Importreguleringen, og saa er der jo ingen Mulighed for at gennemføre den. Nu stilles der her et andet Forslag. Jeg tror, som jeg sagde ved første Behandling, at Importreguleringen var bedre, men naar man ikke kan faa det bedste, maa man tage det næstbedste, og jeg skal meget anbefale ikke blot, at man i Dag vedtager dette Lovforslag, men ogsaa, at de interesserede Parter benytter den Haandsrækning, der gives dem fra Lovgivningsmagtens Side, til at søge at opretholde de paagældende Virksomheder i saa stort Omfang som muligt, saa at der ikke skal skabes yderligere Arbejdsløshed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 38 Stemmer mod 25.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.